

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		תמורה-כל האסורין
כח.	מ																כל האסורין לגבי מזבח אסורין בכל שהן הרובע, והנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, ומחיר, והכלאים, והטרפה, ויוצא דופן.
																	איזהו מוקצה - המוקצה לעבודת כוכבים, הוא אסור ומה שעליו מותר.
																	ואיזהו נעבד - כל שעובדין אותו, הוא ומה שעליו אסור
																	וזה וזה מותר באכילה.
כח.	ג														אמר מר		אסורין בכל שהן
																	מאי קמ"ל דלא בטלי ברובא.
															תנינא:		כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל, אפ"ל אחד ברבוא - ימותו
																	וקשיא לן מאי קאמר
																	ומשנינן הכי תניי נתרעבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו אחד ברבוא - ימותו
																	איצטריך, ס"ד אמינא: התם הוא - דאיסורי הנאה, אבל הכא, דלאו איסורי הנאה - אימא ליבטל ברובא, קמ"ל.
																	ורובע ונרבע נמי תנינא
															[תנינא:]		נתערבו ברובע ונרבע - ורעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין
																	חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי, דאי אשמועינן גבי קדשים - משום דמאיסי, אבל גבי חולין - אימא ליבטלי.
																	ובחולין נמי תנינא
															[תנינא:]		ואלו אסורין ואסורין בכל שהן: יין נסך, ועבודת כוכבים, וציפורי מצורע, ועורות לבובין, ושעיר נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וחולין שנשחטו בעזרה, המשתלח - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהן
																	צריכי, דאי אשמועינן התם - דלהדיוט אבל לגבוה אימא לא נפסידנהו לכולהי ואי אשמועינן הכא - דלגבוה דמאיסי, אבל להדיוט - אימא - איסורי הנאה ליבטלו ברובא, קמ"ל.
																	הרובע ונרבע מנלן דאיסורי לגבוה?
															דתנו רבנן:		(ויקרא א') מן הבהמה - להוציא רובע ונרבע
																	והלא דין הוא ומה בעל מום שלא נתעבדה בה עבירה - פסול לגבי מזבח, רובע ונרבע שנעבדה בהן עבירה - אינו דין שאסורין לגבי מזבח?
																	חורש בשור וחמור יוכיח, שנתעבדה בו עבירה - ומותר לגבי מזבח
																	מה לחורש בשור וחמור - שאין חייבין מיתה, תאמר ברובע ונרבע - שחייבין מיתה
																	טול לך מה שהבאתה - הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים. נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד, או על פי הבעלים מנלן?
															רבי שמעון:		אני אדוננו, ומה בעל מום - שאין התראת שני עדים פוסלתו מאכילה, הודאת עד אחד - פוסלתו מהקרבא, ברובע ונרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה, אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבא
																	ת"ל מן הבהמה - להוציא רובע ונרבע - והא אתיא מדינא?
															רב אשי:		משום דאיכא למימר - מעיקרא דדינא פירכא, מה לבעל מום - שכן מומו ניכר, תאמר ברובע ונרבע - שאין מומו ניכר הואיל ואין מומו ניכר - יהא כשר לגבי מזבח - ת"ל (ויקרא א') מן הבהמה - להוציא רובע ונרבע.
כח.	כח:																מן הבקר - להוציא את הנעבד
																	והלא דין הוא, ומה אתנן ומחיר שציפויין מותרין - הן אסורין, נעבד שציפוי אסור - אינו דין שהוא אסור?
																	או חילוף, ומה אתנן ומחיר שהן אסורין - ציפוייהן מותרין, נעבד שמותר - אינו דין שיהא ציפוי מותר?

מ"מרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מבאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר	מ"מרא	תמורה-כל האסורין
כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:	כח:
														א"כ ביטלת (דברים ז') לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך
														אני אקיימנו, לא תחמוד כסף וזהב עליהם - בדבר שאין בו רוח חיים, אבל בדבר שיש בו רוח חיים, הואיל והוא מותר - יכול יהא ציפוי מותר - ת"ל מן הבקר - להוציא את הנעבד.
														טעמא - דמעטיל קרא, הא לא מעטיל קרא - ציפוי מותר? והכתיב: (דברים יב) ואבדתם את שמם - כל העשוי לשמם
														ההוא - לכנות להם שם הוא דאמא, לבית גליא - קרינן אותו בית כריא, פני המולך - פני כלב, עין כל - עין קרן.
														ואיפוך אנא: מן הבהמה - להוציא את הנעבד, מן הבקר - להוציא רובע ונרבע
														התם מעניינא דקרא והכא מענייני דקרא, גבי בהמה כתיב - (ויקרא כ') ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת, גבי בקר כתיב - (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב.
														(ויקרא א') מן הצאן - להוציא את המוקצה, ומן הצאן - להוציא את הנוגח.
														אם נאמר רובע - למה נאמר נוגח, ואם נאמר נוגח - למה נאמר רובע? לפי שיש ברובע מה שאין כן בנוגח, ויש בנוגח מה שאין כן ברובע - שהרובע עושה אונס כרצון, מה שאין כן בנוגח יש בנוגח - שהנוגח משלם את הכופר, מה שאין כן ברובע הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח.
														והאי תנא מייתי לה מהכא
														הרובע והנרבע הרי הם כקדשים שקדם מום עובר להקדשן, וצריכין מום קבוע לפדות עליהן, שנאמר כי משחתם בהם מום במ.
														מאי תלמודא?
														מנין שהן אסורין - ת"ל (ויקרא כ"ב) כי משחתם בהם מום במ
														כל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה דכתיב (בראשית ו') כי השחית כל בשר וגו', עבודת כוכבים דכתיב (דברים ד') פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל, כל שהמום פוסל בהן - דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בהן.
														ותנא דבי ר' ישמעאל:
														ותנא דבי ר' ישמעאל מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן מאי דריש בה?
														מיבעי ליה: פרט לחולה זקן ומוזהם.
														ות"ק, דאפקינהו להני קראי לרובע ונרבע, חולה זקן ומוזהם מנא ליה?
														נפקא ליה מן הצאן מן הכבשים ומן העזים
														ולתנא דבי ר' ישמעאל
														אורחיה דקרא לאישתעויי הכי.
														איזהו מוקצה - המוקצה לעבודת כוכבים וכו'.
														אין אסור אלא מוקצה לשבע שנים, שנאמר (שופטים ו') ויהי בלילה ההוא ויאמר לו ה' קח את פר השור אשר לאבריך ופר השני שבע שנים
														והתם מוקצה בלחוד הוה? נעבד נמי הוה
														מוקצה לעבד ולא עבדוהו.
														לעולם עבדוהו, וחידוש הוא כד' אבא בר כהנא:
														שמנה דברים התירו באותו לילה: חוץ, ולילה, וזרות, וכלי שרת, וכלי אשירה, ועצי אשירה, ומוקצה, ונעבד.